

Töövarjuna
Raadio 2-s
lk. 4-5

Intervjuu
Contraga
lk. 6 - 7

Mälumängu
küsimused
lk. 7

Jõulud
lk. 10 - 11

Vilistlased
lk. 8

Spordielu
lk. 9

Oma-
looming
lk. 12

Alter Ego

DETSEMBER 2004

NR. 31

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

5 krooni

"Tähetund" – sügise kulminatsioon Jõgeval

Juba 12 aastat järjest on sügise kulminatsiooniks Jõgeval kujunenud Betti Alverile pühendatud luulepäevad "Tähetund", mil kahe päeva jooksul tuuakse väikelinna luulet, teatrit, fantaasiat, mängulusti.

26. novembril, luulepäevade avamisel, andsid õhtujuhid Priit Põdra ja Karl Sakrits üle järjekordsed Betti Alveri Fondi aastapreemiad, mille said raadioajakirjanik Mari Tarand ja Jõgeva Muusikakooli direktor Kersti Varrak. Stipendiumi Jõgevalt pärit humanitaaralal õppivale noorele sai Tartu Ülikoolis teatriteadust tudeeriv Jõgeva Gümnaasiumi vilistlane Kati Kuusemets, eripreemia kuulus talle kui vajalikule lülile luulepäevade ja Alo Mattiiseni muusikapäevade korraldamisel.

Etendusi hakkas hindama auväärne žürii ehk Akadeemia koosseisus: Mari Tarand, Rapla muusikaõpetaja Thea Paluoja, Theatrumi näitlejad Eva Eensaar ja Maria Peterson, tantsuõpetaja Jane Miller, teatraal Jaak Allik, Vanemuise teatri peanäitejuht Ain Mäeots, eksmaavanem Margus Oro, Tartu Sadamateatri direktor Viljar Pohhomov, kauaaegne kirjandusõpetaja Karmen Aso, Eesti Kirjanike Liidu esimees Jan Kaus, raadioajakirjanik ja kirjanik Urmas Vadi.

Tihedasse programmi mahtusid kahel päeval kokku 38 etendust koolidelt ja huvikoolidelt üle Eesti.

Sel aastal oli luuleetenduste aluseks suve hakul meie hulgast lahkunud luuletaja Ott Arderi read: "See on nüüd selge, et on tarvis imevähe..." Teema on

laiahaardeline ja andis truppidel suure osas vabad käed. Probleemistik kõikus seinast sein - ühiskonnakriitilisusest ja ajatutest eluprobleemidest tabava ja kõikvõimsa huumorini. Teostus oli paljudel töodel väga professionaalne ja originaalne, tekkis küsimus, kuidas selliste fantaasiarikaste lahenduste peale üldse tullakse. Kasutati r o h k e s t i m o d e r n t a n t s u m o t i i v e . Mõtlemisainet oli igatahes küllaldaselt ning ideid ja mõtteid suutsid noored kindlasti publikule anda. Selleks, et inimene oleks õnnelik, piisab imevähesest, samas võib vähesestki kõik halvenemise poole pöörduda või inimese hulluks ajada.

Inimene versus masin kajastus Liblikapüüdja etenduses "Ringi kvadratuur", kus ülla eesmärgiga raal suutis kokkuvõttes inimese hulluks ajada.

Laupäeva õhtuks said etendused vaadatud ning samal ajal kui Akadeemia suundus "lavastama", panid kohalikud tantsutüdrukud pungil täis saali publiku kaasa elama.

Lõpetamisel anti välja mitmeid preemiad ja eripreemiaid. Peapreemia läks taas Hugo Treffneri Gümnaasiumi näitetrupile Eufooria, kes lähenes teemale läbi huumoriprisma. Kolm laureaati olid Kolga Keskkooli näitering, Rapla Ühisgümnaasiumi Ega Vist ja Nõo Reaalgümnaasiumi näitering.

Liblikapüüdjate teine töö "Pilve piiril" sai preemia "mõte taga". Lavastajapreemia sai Annamari Nikkel Keila Gümnaasiumist. Parimaks naisnäitlejaks osutus Maarja Merivoo Kuusalu Keskkoolist ja parim meesnäitleja tiitel tuli Joonas Paasile - meie oma "liblikale". KSK Jõgeva OÜ

andis omakorda kaks preemiat Jõgeva trupi näitlejatele Rain Põdrale ja "ruuduliste sukkadega tüdrukule" - Kadi Metslale. Eripreemiaid jagati veel hulganisti ja eks igaüks oleks teeninud ära ühe preemia.

Väikelinnal on raske laiemalt teadvustada oma eksistentsi ja kas seda alati vaja ongi? Tänuväärne on see, et Jõgeva hoiab neid, kes on ise seda linna hoidnud ja südames kandnud. Seda erilist fantastilist õhustikku, mis luulepäevade ajal valitseb ja mille pärast inimesed üle Eesti Jõgevale kokku sõidavad, ei saa lihtsalt asendada.

See on nüüd selge, et tarvis on imevähe...

Parima meesnäitleja tiitli sai Joonas Paas "Liblikapüüdjast".

Katrina Kask

Luule elustas argipäevi

Betti Alveri sünniaastapäeval, 23. novembril esinesid meile "Vanemuise" näitlejad Kersti Heinloo ja Janek Joost. Esimese tervitusena kõlas neile küll läbilõikav tuletõrjesireen, aga nähes, et evakueerimiseks pole siiski põhjust, esitati J. Viidingu, J. Kaplinski, J. B. Isotamme, D. Kareva jt. loomingut.

Lugemise vahepeal püüdis Janek kuulajatega kontakti saada, selgitades neile, et luulet ei saagi üheselt mõista ning et head luuletust tulebki mitu korda lugeda ning selle üle pikemalt järele mõelda.

24. novembril nägime aga Rakvere näiteduo - Tiina Mälberg ja Heilo Aadla - etendust "Kahekesi". Luuletused, kitarriviisid ja laul löid pildi, mis argisest koolipäevast mõtted hoopis eemale viis.

Luuletunnid olid ilusaks alguseks "Tähetunnile".

Teivi Sälik

Näha... nähtamatut

Kes koolipinginühkijaist poleks vahel mõelnud: "Saaks juba ära siit koolist! Läheks tööle, teeniks raha, oleks vaba!" Siis aga tulevad vilistlased ja ütlevad: "Oma armsas koolis oli nii hea ja kerge, aga vaat' ülikoolis, seal on väga raske." Ja ega see tööinimese põlgi mingi meelakkumine ole. Meenutagem, et rahaorjuse tähe all saab minema kogu meie ülejäänud elu.

Töövarjupäeval saidki õpilased üle kogu Eesti piiluda "päris töömaailma". Jõgeva Gümnaasiumi üheteistkümnendikud löid samuti kaasa. Mõnel õnnelikul avanes võimalus lähemalt tutvuda juba ammu huvi pakkunud ametiga, teine sai teada, kust ja kuidas täpselt tuleb tema vanemate raha. Vaheldust ja mõtlemisainet pakkus töövarjupäev kindlasti kõigile osavõtjatele - nii töötajatele kui nende "varjudele".

Töövarjupäevale järgnesid teised päevad - Betti Alveri luulepäevad "Tähetund". Jälle võis linna peal näha kirevat seltskonda, millist siin muidu ei kohta. Neil kahel päeval oli Jõgeva tõesti noortelinn. Ja luulelinn, Eesti luulepealinn. Luulet kirjutatakse, loetakse, interpreteeritakse ja kuulatakse jätkuvalt ja hea meelega. Seda näitab kas või salongiõhtul Contrale osaks saanud menu.

Kas Teil on salmid jõuluvanale juba peas? Võib-olla midagi Betti Alveri loomingust? Või Contra? Aga võib-olla võtate hoopis pliitsi kätte ja riimite ise mõned read? Omatehtud luuletust võib ka kinkida. Saajat rõõmustab see kindlasti rohkemgi kui kallis vidin poest, sest kõigesse isetehtusse on kinkija pannud oma töövaeva ja armastuse. Rebane avaldas väikesele printsile saladuse: "Ainult südamega näed hästi. Kõige tähtsam on silmale nähtamatu." Nii lihtne ja just seetõttu nii kerge unustada!

Mõelge, lugege raamatuid ja olge koos armastatud inimestega. Tehke midagi, millest olete unistanud, aga alati tegemata jätnud. Pange küünal põlema ja nautige aasta pimedaima aja nõiduslikku võlu.

Häid jõule!

Alter Ego

lehtalterego@hotmail.ee

Peatoimetaja: Sandra Maasalu

Reporterid: Katy Aasmäe, Mariann Anderson, Triin Ereb,

Janne Kasela, Triinu Keskküla, Gerli Lokk,

Kadri Lõhmus, Aire Olesk, Jaanika Spelman,

Teivi Sälik, Airiin Laaneväli, Joonas Paas, Katrina Kask

Fotod: Pearu Orusalu

Janek Joost oli luulepäevadel ka kümme aastat tagasi

23. novembril, Betti Alveri sünniaastapäeval, olid kooli luulet lugema kutsutud Vanemuise näitlejad Kersti Heinloo ja Janek Joost. Vahetu olemise ja huvitavate mõtetega Janeku jõudsin luulepäevade ajal korra kinni püüda ja paar küsimust küsida.

Miks tulid Betti Alveri luulepäevadele?

Käisin ise nendel luulepäevadel 10 aastat tagasi. Nüüd nagu juubel või nii, mõtlesin, et astun läbi, et näha ja tunda energiat, mida sellised üritused annavad.

Mida Sinu arvates tähendab luulepäevade teema: "See on nüüd selge, et tarvis on imevähe..."?

Ma ei tea, mida see tähendab, aga tean, et see on täpselt nii, nagu öeldud.

Geniaalsus ongi lihtsuses, aga seda saavutada on raske.

Millised etendused meeldisid?

Rapla Ühisgümnaasiumi Ega Vist, Kadriina Keskkooli ja Tondiraba etteasted. Meeldisid hea teostusega tööd.

Kas Sul on lemmikkirjanik?

Ei ole. Maailmas on palju häid kirjanikke.

Kas Sulle meeldib proosa rohkem kui luule?

Raske küsimus. Meeldib?

Miks läksid näitlemist õppima? Kas see oli ainuke unistus või oli midagi veel?

See näitlemine on muidugi minu jaoks natuke vale sõna, see on pikem jutt. Ma läksin teatrikooli! Ega see polnudki unistus. Pigem, nagu paljudel kooliteatris käinutel, oli ka mul tunne, et midagi muud nagu ei oska ja ei taha ka ja peab ikka minema proovima. Ja nii ta läks.

Milline roll, mida oled mänginud, on pakkunud Sulle kõige rohkem huvi või on mingil muul viisil Sind võlunud?

Raske oli mängida luuke "Inetu pardipoja" loos. Õigemini - parti, kes küll tegelikult on luik. Muusika ja ansambliga koos ja..., aga samas andis jõudu ja usku.

Millistes etendustes Sa hetkel mängid?

Sel hooajal on paljud lavastused veel valmimas. Nii et ega paljudes ei mängi, aga... "Salemi nõiad", "Lendas üle käopesa" ja "Vigased pruudid", jaanuaris mängime "Meistrit ja Margaritat" ka ainult kaks korda, kahjuks, aga nii see on.

Kas Sul esinemishirmu on? Kuidas sellest võitu saad?

Oleneb muidugi, millega esineda ja kus. Vanemuises hirmu otseselt pole, väike närv aga ikka on, see mind ei häiri.

Suurim saavutus senises elus?

Mul on poeg Oskar. Ta on lahe!

On Sul unistusi?

On, aga need pole otseselt seotud teatriga. Need unistused pole väga kindlalt vormunud, ütleks nii.

Katrina Kask

Noorte meeste laulurõõm

Juba mõnda aega tegutseb Jõgeval koor, milles osalevad ka meie kooli noormehed. Tegemist on viieaastase Jõgevamaa Noortemeeste kooriga, mis kuulub ühtlasi üle-eestiliste samalaadsete kooride nimistusse. Koori juhiks on Heino Elleri nimelise Muusikakooli pedagoog Lauri Breede. Koos käiakse kahel laupäeval kuus. Kuna koor ei ole kellelegi kohustuslik, on sinna sattunud põhimõtteliselt vaid need, kes asja tõsiselt võtavad.

Koor annab võimaluse ka esineda kontsertidel. Üks selline toimus 13. novembril, mil oli Lõuna-Eesti meeskooride 10. laulupäev. Hommikust õhtupoolikuni kestnud proovi kroonis õhtul Vanemuise suures kontsertsaalis toimunud pidulik kontsert, kus noortemeeste kooride osaks jäi ette kanda 2 laulu: E. Claptoni "Tears in heaven" ja Arved Haugi "Sepa jutustus".

Teine esinemine novembrikuus oli Pärnu kontserdimajas, kus toimus suur Eesti Meestelaulu Seltsi kontsert. Seal kanti ette Eesti koorilaulu paremikku kuuluvad palad.

Tulevikku vaadates paistavad ees üha uued kontsertesinemised eri lavadel.

Joonas Paas

Referaatidest

Teatavasti tuleb õppeaastal 2004/05 koostada kõigil 8.-12. klassi õpilastel kirjalik nõuetekohane referaat, mis on üks iseseisva töö õppvormi. Referaat peab olema vähemalt viieleheküljeline ning vormistatud korrektselt. Igal õpilasel on õigus ja ka kohustus konsulteerida töö käigus oma juhendajaga, kes teda suunab ning aitab. Vormistamist selgitavad eesti keele õpetajad ja arvutiõpetajad.

Referaadi teemad ning juhendajad on juba valitud ja nüüd tuleks tööga aegsasti alustada, et oleks võimalus seda pidevalt täiendada. Allpool esitatud väike tabel annab ülevaate, missugustes ainetes meie õpilased referaate koostavad.

Valitud ained	Õpilaste arv
Ajakirjandus	3
Ajalugu	100
Bioloogia	26
Eesti keel	25
Füüsika	14
Geograafia	16
Informaatika	1
Inglise keel	19
Keemia	37
Kehaline kasvatus	32
Kirjandus	48
Kultuurilugu	3
Kunstiajalugu	20
Kunstiõpetus	22
Majandus	4
Matemaatika	4
Muusikaõpetus	18
Psühholoogia	2
Saksa keel	1
Tööõpetus	4
Ühiskonnaõpetus	3

Mõned põnevamad teemad: „Tähtsamad operatsioonid ja lahingud Teises maailmasõjas“, „Termotuumareaktsioon-lahendus energiakriisile“, „Intelligentsus ja selle mõõtmine“, „Eesti kirjandus paguluses“, „Kaasaegsed kunstinähtused“, „Aatompommi kasutamine Teises maailmasõjas“, „Eesti muusika“. Mitmedki referaadid koostatakse kirjanike elu ja loomingu kohta.

Vaadates aine- ja teemavalikuid, tundub, nagu oleks Jõgeva Gümnaasium humanitaarkallakuga kool, kusjuures mitmeski reaalklassis on valitud rohkem humanitaaraineid, samas on paljud humanitarklasside õpilased valinud referaaditeema reaalinete valdkonnast.

Jõudu tööle! Pidage siis meeles, et referaadid tuleb esitada esimeseks märtsiks 2005!

Gerli Lökk

Õpetajad ... õpetajad ... õpetajad

Merge Palmiste: "Mul on alati olnud väga head matemaatikaõpetajad..."

Käesoleval õppeaastal lisandus meie kooli õpetajateperre taas Jõgeva Gümnaasiumi vilistlane - Merge Palmiste. Võib-olla annab just see intervjuu mõnele tulevasele kõrgkooli astujale soovi saada õpetajaks ja naasta tuttavate ja armsaks saanud kooliseinte vahele.

Mis ajendas teid just Jõgeva Gümnaasiumisse tööle tulema ja kaua plaanite jätkata õpetajana?

Ajendeid oli mitu, näiteks see, et olen selle kooli vilistlane. Kuna väikelinnad on mulle meeldivamad, siis sai ka eluase siia otsitud ning et Jõgeva Gümnaasium vajas parajasti matemaatikaõpetajat, siis siin ma olen. Edasise suhtes plaane pole, eks aeg näitab, kuidas sobib amet mulle ja kuidas sobin mina õpilastele.

Mis viis teid pedagoogiameti juurde?

See on küll raske küsimus. Olen alati tahtnud saada õpetajaks, ei mäleta, mis selle põhjastas, võib-olla see, et mul on alati olnud endal väga head matemaatika-õpetajad, head eeskujud.

Meeldejäävaimad tunnid/seigad õpetajana - nii positiivses kui negatiivses mõttes?

Ühel vahetunnil, kui olin õpetajate toas, kuulsin, et keegi kutsus mind imevaikselt häälil: "Merge, Merge...!" Kui ringi vaatama hakkasin, et kes, kus ja mis, selgus, et mu oma klassi poisid seisid õpetajate toa uksele. See oli selline armas ja meeldejääv hetk.

Ühe klassiga olid alguses suured distsipliiniprobleemid, teatud õpilased segasid järjepidevalt tundi. Kuigi ka klassikaaslased neid korrale manitsesid, ei viinud see kuhugi. Alles kõrgema võimu kaasamisel probleemi lahendamisse tuli ka tulemus.

Kuidas suhtuvad noorese õpetajasse vanemad kolleegid?

Seda peaks nende käest küsima. Eks nii palju, kui on inimesi, on ka suhtumisi.

Kuid positiivset hoiakut tunnen just nendelt kolleegidelt, kes on olnud ka minu õpetajad.

Aire Olesk

Vaino Mölder on kogenud füüsikaõpetaja

Uuel füüsikaõpetajal Vaino Mölderil on varuks pikaajased töökogemused ja lühikest aega on ta ennegi meie koolis olnud.

Vaino Mölder on pärit Ida-Virumaalt Lohusuust, kus ta omandas põhihariduse. Seejärel õppis ta Mustvee I keskkoolis. Edasised õpingud sidusid teda aga kindlalt füüsikaga ning kõrghariduse omandas ta juba Tartu Ülikoolis.

Esimesed kolm õpetaja-aastat möödusid Tamsalu Gümnaasiumis. 1979.aastast töötas ta aga meile juba hoopis lähemal – Kuremaa tehnikumis.

Meie kooli peab Vaino Mölder

süsteemselt väljakujunenud struktuuriks, milles head ja vead. Eesti haridussüsteemiga tervikuna aga õpetaja Mölder rahul ei ole.

Õpilaste poolt ootab õpetaja suuremat koostööd ja hoolsamat tundideks ettevalmistamist. Kuigi igas klassis on tublisid õppureid, on õppimishuvi vähe. Mõnigi kord osutub õpetaja tunniks ettevalmistatus kordi suuremaks õpilaste omast.

Õpilasi viib siiski edasi suurem tähelepanelikkus, püüdlikkus ja tunnis kuulamine, leiab kogenud õpetaja.

Joonas Paas

Et õpilastel oleks motivatsiooni õppimiseks...

Urve Mölder on meie kooli uus inglise keele õpetaja. Pealtnäha tundub väga range, kuid tegelikult soe, suhtlusaldis inimene.

Ta on pärit Tartust, kus esimene haridusetapp lõppes praeguse Forseliuse Gümnaasiumi kirjandusklassi lõpetamisega. Sellele järgnes peatselt Tartu Ülikooli inglise keele teaduskond. Kõrghariduse omandanud, siirdus noor õpetaja Tamsalu Gümnaasiumi, mille järel suundus ta pärast kolme aasta möödumist pedagoogitööle Kuremaa

tehnikumi.

Meie kooli õpetaja sai temast sel sügisel. Olles nüüdseks töötanud siin peaaegu pool aastat, peab ta kooli huvitavaks ja väljakutseid pakkuvaks. Ka õpilasi peab ta toredateks. Siiski soovib Urve Mölder, et õpilased saaksid aru, et õpivad ikka enda jaoks ja kuivõrd raske on ühel päeval läbi lüüa, kui korralikku haridust pole. Ta soovib, et õpilastel oleks motivatsioon õppimiseks ja siiras huvi aine vastu.

Joonas Paas

Muljeterikas päev üheteistkümnendike elus

25. novembril osalesid meie kooli majandust õppivad üheteistkümnendikud - 11A ja 11D klass- üleriigilisel Junior Achievemend'i programmi kuuluval töövarjupäeval. Jõgeva Gümnaasiumis võetakse töövarjupäevast Helve Orusalu eestvedamisel osa juba aastast 2000.

Sellel toredal neljapäeval seadsid üheteistkümnendikud oma sammud nn pärismaailma. Jälgiti valitud isikute argipäevaseid toimetusi ametipostil, saadi osa töönimeste rõõmudest ja muredest.

Siirduti nii riigi - kui ka erasutustesse. Näiteks jälgiti Jõgeva maavanema ja maavalitsuse hariduse ja kultuuriosakonna juhataja tööd ning Jõgeva Maakohtus kohtunike tööd, aga veedeti tõine päev ka näiteks ilusalongis

Duaal või hoopis kalatalus. Jõgeva Gümnaasiumi noored „varjutasid“ ka Jõgevalt väljaspool. Käidi Tallinnas ajalehtede ning -kirjade toimetustes ning isegi raadios. Väga huvitavaks ja meeldivaks kujunes noormehe päev, kes jälgis „kollase ajakirja“ Kroonika peatoimetaja Ingrid Tähismaa tegemisi. Mitmed üheteistkümnendikud vaatasid põhjalikult oma vanemate igapäevast tööd ning jäid ka sellega rahule.

Väga põnev päev oli neidudel, kes said jälgida liiklus- ja patrullpolitseinike tööd. Kuna kumbki tüdruk polnud varem politseiautoga sõitnud, oli see täiesti eriline ning asjaolusid arvestades õnneks ka meeldiv kogemus. Ühel neist õnnestus patrullida ka meie kooli ümbruses ning talle tundus ülimalt naljakas äkiline

sattumine väikeste laste tähelepanu keskpunkti. Liikluspolitseiniku töövari käis kaasas ka sündmuspaigal.

Töövarjupäev aitab õpilasi elukutsevalikul. Paljud ametid tunduvad ju huvitavad olevat, aga sellegipoolest vastati küsimusele - „Kas ise tahaksid sellist tööd teha?“ - sageli eitavalt. Kuid muidugi leidub ka neid noori, kellele töövarjupäev veelgi kinnistas tahet tulevikus just nimelt jälgitud ametit õppida. Üks neiu ütles isegi, et läheks kas või kohe tööle, kui vaid saaks.

Sellaastased töövarjud leiavad, et selline muljeterikas päev kooliaastas on kindlasti vajalik, kuna võimaldab süüvida nn reaalsesse ellu.

Gerli Lokk

Kell sai pool seitse 25. novembri hommikul. Seisin raadiomajas Raadio 2 ukse taga. Uks oli lukus. Keegi ei tulnud avama. Järelikult polnud Heidyt veel tulnud. Nägin klaasukse taga kedagi liikumas, kuid siiski tabas mind pettumus, kedagi ei tulnud. Kui olin tükk aega seisnud, tuli mul juba mõte ära minna. Kas siis tõesti see Tallinnasse tulek oli mõttetu?

Algab Heidy tööpäev

Vaatasin oma telefoni pealt kella, see näitas 6.31. Siis kuulsin liftiuste kriginat ja vaikseid samme alumiselt korruselt. Trep'i poole kiigates nägin, et tulija oli Heidy Purga. Tutvustasin ennast talle ning ta avas ukse. Pimedast trepikojast sisse tulles tundusid ruumid nii valged ja

Töövarjuna Raadio 2-s

suured. Valgusega ära harjunud, uudistasin Raadio 2 ruume. Seinad olid täis riuleid ja töölaudu, riulitel sadu, tuhandeid plaate. Plaatide on neil tõesti palju. Panin riided nagisse ja läksin Heidy'le järele. Ta istus arvuti taha ja logis end mailboxi, seejärel printis liiklusuudised välja. Ta seletas mulle, et igal hommikul tulevad liiklusuudised talle meili peale ja nad loevad Koiduga need uudised spetsiaalses rubriigis ette. Kui viimane paber printerist välja tuli, võttis Heidy paberipataka ja tõttas stuudiosse.

Koit ja tema "vari" Anneli on juba tööl

Stuudio oli küllaltki väike, selle keskel asus helipult ja laud. Helipuldi taga istus juba varem kohale jõudnud Koit ja otsis midagi arvatist. Tema kõrval seisis üks neiu. Tuli välja, et ma polnud seal töövarjuna üks. Ka Koidul oli oma töövari - Anneli. Kohe algasid liiklusuudised. Heidy ja Koit lugesid ette liiklusõnnetustest ja varastatud autodest samade lehtede pealt, mida Heidy oli äsja välja printinud. Peale seda pani Koit eetrisse kõlama ühe loo ning me siirdusime kööki, kus ootas meid soe kohv ja piparkoogid. Jõime natuke

aega kohvi ning õige pea kadusid nii Heidy kui Koit köögist - ega laiselda saa, saadet oli vaja teha. Otsustasime Anneliga, et enne me stuudiosse neile järele ei lähe, kui kohv on joodud. Kõikides ruumides mängisid väikesed raadiod, mis olid pandud Raadio 2 peale. Nii saime saate käiku jälgida ka väljaspool stuudiot. Vahepeal rääkisid juttu Ebega, kes on Raadio 2-s operaator, s.t. tema töö on jälgida programmi kulgemist ning vahepeal vahendada Eesti Raadio uudiseid.

Koit Raudsepp

Ootamatu intervjuu

Kohvid joodud, naasime studioruumi. Heidy luges värskeid ajalehti ja Koit askeldas arvuti kallal. Õige pea rääkisid nad eetris hommikustest ajalehtedest ning Chupacabra telefonimängust. Otsisin

oma töölehe välja ja hakkasin seda vaikselt täitma. Ühel hetkel ütles Koit meile, et ta kavatses meiega intervjuu teha. Olime Anneliga üsna üllatunud. Panime endile mikrofonid külge. Heidy küsis meie käest täpselt järele, kus koolis

minutit.

Pärast intervjuud otsis Koit üles paar huvitavat lugu ja pani need mängima. Heidy luges Eesti Päevalehest paar uudist raadiokuulajatele ette. Enne poolt üheksat palus Koit meil jälle mikrofonid külge

erinevate muusikastiilide esindajatest.

Uus telefonimäng

Kella poole kümne paiku otsustas Heidy, et on õige aeg järgmiseks telefonimänguks. Auhinnaks oli seekord priipääse P.Ö.F.F.-ile. Koit ütles eetrisse stuudiotelefoni numbri ning palus kuulajatel helistada. Kuid millegipärast kõik sissetulevad kõned katkesid ja helistajaid ei saadudki. Tekkimas oli midagi paanikalaadset. Koit kontrollis üle ühendused, kuid viga ei paistnud olevat telefonis. Kontrolliks helistas ta teise stuudiotelefoni pealt esimesele. Sisse sai helistada - kõik paistis korras olevat. Viimaks saadi helistajad viimasel hetkel liinile ja mäng algas. Küsimused, mis võistlejatelt küsiti, olid seekord seotud P.Ö.F.F.-iga. Võitja selgus üsna pea ja mäng sai kiiresti läbi. Mängu ajal jõudis R2 ruumidesse P.Ö.F.F.-i peakorraldaja. Ka temaga tehti intervjuu. Nad rääkisid üle kümne minuti P.Ö.F.F.-ist ja selle ajaga sai saade läbi.

Pärast saadet

Pärast saadet tegime Heidy ja Koiduga paar pilti Alter Ego jaoks ning Koit kiirustas minema. Ta oli kuskile hiljaks jäämas. Enne minekut tänas ta meid huvitava hommiku eest ja vastas rõõmuga Anneli küsimustele, mis olid töövarjupäevaga seotud. Ka Heidyl oli kiire, ta tõttas Eesti Raadio koosolekule, kus ta pidi rääkima R2 selle päeva programmist ja päevaplaanidest.

Kuna mul oli vaja temaga veel rääkida, jäin teda ootama. Samal ajal kui Heidy koosolekul oli, käis R2-s vilgas elu, valmistuti järgmiseks saateks ja arutleti omavahel uudistega seonduvaid asju. Tunni aja pärast jõudis Heidy tagasi. Sain lõpuks temaga rääkida ja ära täita töölehe. Viimaks sai kell 11 ning mul oli aeg lahkuda. Heidy saatis mind ukseni. Täna sin teda huvitava kogemuse eest, mille peale vastas Heidy, et temalgi oli huvitav hommikupoolik - ega siis iga päev teda keegi jälgimas ei käi. Lahkusin raadiomajast mõningase kahjutundega. Iga päev ju raadiosse ei satu.

Kokkuvõtteks võin öelda, et ega see raadiotöö nii kerge ka ei ole, kui pealt paistab. Kõigea on vaja kursis olla, peab oskama kiiresti reageerida, peab teadma, millest eetris rääkida ja millest mitte, mida küsida intervjueritavate käest ja mida mitte. Samas on raadiotöö vaheldusrikas, iga saade on ettearvatu. Raadiotöö on huvitav!

Triinu Keskküla

Töövari Triinu ja Heidy Purga

ja mis klassis me õpime. Mõne aja pärast tutvustas Koit meid juba raadiokuulajatele ning küsis meie käest töövarjupäeva kohta. Mida see endast kujutab ja miks me otsustasime just R2-te tulla? Vastasime, kuidas oskasime. Intervjuu ei kestnud esialgu kuigi kaua ja varsti kõlas eetris muusika. Heidy palus raadiokuulajatel helistada stuudiosse Chupacabra mängu jaoks. Helistajate käest küsiti küsimusi Chupacabra kohta. Mängu võitja selgus üsna kiiresti ja auhinnaks sai ta kolm Chupacabra plaati ja DVD videotega. Peale mängu otsustas Koit meiega uuesti eetris rääkida. Jätkasime vestlust töövarjupäeva teemadel.

Pommuudis

Enne kella kaheksaseid uudiseid saabus stuudiosse Ebe, kes jälgis hoolega, et uudised jõuaksid eetrisse õigel ajal. Uudiste ajaks stuudiost lahkunud Heidy tuli õige pea tagasi, sest ta oli kuulnud midagi väga intrigeerivat. Tallinnas Õismäel süütas enesetapjast mees enda ümber olnud pommiõõ ning tappis koos endaga ka politseiniku. Kohe uuris Heidy toimunu kohta internetist ja koos Koiduga otsustasid nad helistada politseiperfektuuri. Mõne minutiga õnnestus neil saada telefoniühendus politsei peadirektori Robert Andropoviga. Veel mõned minutid ja juba läkski eetrisse intervjuu Andropoviga. Mind pani tegelikult siiralt imestama, kui kähku reageeriti pommuudisele, sest intervjuu saamiseks läks neil aega vaevalt viis

panna. Ta küsis meie käest, mida huvitavat olime selle kahe tunniga teada saanud. Vastasime koos Anneliga, et me eriti ei teadnud, et raadiotöötajatel nii kiire elu on, saade toimus meeletus tempos. Heidy naeratas ja vastas, et paraku nii see on, raadios töötamiseks peab olema kiire reageerimine ning peab ka teadma, mida rääkida. Peagi pani Koit eetrisse kõlama uue loo ning siirdus koos Heidyga kööki. Leidsime endale kohad laua taga stuudio lähedal ja jagasime oma mõtteid raadiotöö kohta. Anneli arvas, et tema tahaks kunagi küll raadiosse tööle saada, sest tema meelest on raadiotöö huvitav ja vaheldusrikas.

Järgmine teema: muusika

Peale kella poole üheksaseid uudiseid saabus R2-te ansambel Blindi laulja ja koos temaga ka kitarrist. Heidy tervitas neid rõõmsalt ja nad läksid koos stuudiosse. Blindil oli tulemas 10. sünnipäev ja enamik nende käest küsitud küsimusi olid selle sündmusega seotud. Peagi sai kell üheksa. Koit palus meil mõelda, mis laulud me aastahitiks valiksime. Aastahitt on tuntud üritus Raadio 2-s, milles palutakse raadiokuulajail hääletada oma lemmiklugude poolt ja aasta lõpuks selgitatakse välja hitid, mis rahvale on kõige rohkem meeldinud. Mõne minuti pärast küsiski Koit meie käest otse-eetris, mida me valiksime aastahitiks. Anneli pakkus välja oma lemmikud ja mina omad. Heidy oli üpris üllatunud, et meie aastahiti edetabelid koosnesid väga

Salongiõhtu koos Tipi ja Täpiga

Igal aastal on kombeks korraldada 11-ndate klasside poolt salongiõhtuid, nii ka sel aastal. Korraldajaks oli 11.B klass.

Astudes sisse Jõgeva Gümnaasiumi aulasse, jäid kõigepealt silma ringi kepslevad Tipp ja Täpp ning õhtut nautima tulnud õpilased. Salongiõhtu pealkirjaks oli "Me armastame teatrit" ning seetõttu olid ka õhtujuhtideks telenukud Tipp (Janne Kasela) ja Täpp (Merili Taur).

Kui kell oli lähenemas seitsmele, astusid lavale õhtujuhid, kes rõõmustasid publikut tantsu, laulu ning näitemänguga. Pärast nende etteastet oli aeg teistel näidata oma kodutööd - näidendeid, mida nad pidid tegema laulude järgi. Näidendeid hindas žürii, kuhu kuulusid Taisto Liivandi, Maret Oja, Anneli Jäme, Contra, Priit Põdra ning Asko Želudkov. Kuigi üritus oli korraldatud 9.-12ndatele klassidele, oli osavõtjaid vähe. Kümnest klassist võttis osa vaid viis, kuid ega seetõttu jäänud auhinnad selgitamata. Tublimateks valiti žürii poolt 12.A klass, auväärt teise koha sai 12.B ning kolmandaks jäi 10.A. Hästi said oma lavastustega hakkama ka teised osa võtnud klassid.

Õhtul astus üles ka luuletajana tuntud Contra, kes rääkis natuke oma teekonnast kuulsuseni ning luges ka mitmeid enda luuletusi. Pealtvaatajad nautisid Contra mõnusat esinemist.

Salongiõhtul oli ka mängude osa, mida juhtis Heilike Engbusk. Mängude osas tuli võitjaks Jaan 11. A klassist.

Pärast autasustamist näidati publikule multifilmi "Karupoeg Puhh". Kõigile meeldis. Sel õhtul tunti end lapsena ja nii oligi mõeldud.

Merili Taur

Salapärane Contra

12. novembri õhtul liikus meie koolis ringi salapärane inimene. See oli salongiõhtu külalisesineja Contra, kes pärast luuletuste lugemist ning žüriis osalemist oli lahkesti nõus meile ka intervjuu andma.

Kui palju tegelesite kirjutamisega kooliajal?

Luuletama hakkasin keskkoolis. Kuid tõsimeelsete kirjandite kirjutamine mulle eriti ei meeldinud. Ma tean, et sain kolm korda kirjandi eest viie ning kunagi tegid neid minu eest ka ema-isa. Selle asemel kirjutasin mina mereröövliiraamatuid. Kui kirjandeid aga kirjutasin, siis püüdsin mingit soga ajada. Näiteks, kui anti kümme teemat ette, siis kirjutasin igast teemast natuke, et saaks paraja kirjandi pikkuse. Ka raamatuid analüüsid keerasin kõik peapeale.

Kas sellest ajast on ka mõni eriti meelde jääv kirjutis?

Kirjand, mida ma üle lugeda tahaks on "Meelde jäävaid tegelasi romaanist "Naeris"". Ilmselt tuli see pikem, kui raamat ise on. Etteütluste puhul oli mul kombeks etteöeldut oma sõnadega asendada. Olin väga pettunud, kui õpetaja sellele punase joone alla tõmbas, sest ma kirjutasin ju õigesti.

Kas teil oli kirjutamisel ka

eeskujusid?

Kui ma luuletama hakkasin, siis olid minu eeskujudeks Hando Runnel ja Tõnu Trubetsky. Aga sel ajal oli mulle kõige suuremaks eeskujuks hoopis üks koolivend. Kuulsin teda ükskord duširuumis lugemas luuletust Antsla elust ning mõtlesin, et ka mina võiksin sellega hakkama saada. Ükskord, kui mul väga paha oli, siis kuidagi see realiseerus, et ma valasin oma tunded luulevormi.

Mida tähendab või sümboliseerib pseudonüüm Contra?

Eks ta natuke sümboliseerib seda vastuolemist ka. Vähemalt alguses oli see nii. Aga tegelikult selle nime saamislugu on niisugune: minu õige nimi on Margus Konnula, millest kasvas hüüdnimi Connors (endine kuulus tennisist - toim.). Selle nime all ilmusid ka minu esimesed luuletused. Oleksin võinud Connorsina ka jätkata, kuid nii see paraku ei läinud. Iga suvaline tüüp ei suutnud Connorsit välja ütelda. Nii tulid kõiksugused Kontrahtid, Konsiiliumid ja Kontrastid ning muud "konnaga" algavad nimed. Neid ükskord kokku lugedes sain üle saja nime, millega mind üldse kutsutud on.

Heal lapsel mitu nime.

Siis ma olin küll üks maailma parimaid lapsi. (Naerab)

Kuidas perliikmed teid kutsuvad?

Noh ikka pigem kutsuvad eesnime pidi. Vahel ütlevad ikka Contra ka, aga põhiliselt olen neile ikka Margus. Vahel on oma nime ilus kuulda, aga samas, kui neid Marguseid on seitse tuhat üle Eesti, siis tekib pidevalt segadus. Näiteks, kui ma olin Tartu rattamaratoni stardis, kus on kaks tuhat inimest, tahtis mu isa mind pildistada ja hõikas mind ja siis ta pärast rääkis, et vähemalt kümme matsi olid tema poole vaadanud.

Kas te lõunaeasti keeles ka räägite?

(Vastab lõunaeasti keeles.)

Räägin ikka, kuid suhteliselt vähe, sest kõik ei saa sellest aru.

Kas üheks kirjutamise põhjuseks on raha?

Kirjutan nii puhtalt raha pärast kui ka enda lõbuks. On nii tellimusi kui etteplaneerimata luuletusi.. Äraelamiseks peab ju luuletuste eest vahel ka raha küsima.

Kas teil on mingeid kindlaid eesmärke seoses kirjutamisega?

Üks eesmärk on, et ma tahaksin kirjutada midagi romaani taolist. Tahaksin ennast proosas ka teostada. Luules, mis tuleb iseenesest, on raske eesmärki paika panna.

Kuidas on läinud teie esimesel ja siiaamaani ainukesel lasteraamatul?

Päris hästi on läinud. Müüginumbrid on

täitsa olemas. Arvustused on olnud kas suhteliselt kiitvad või isegi väga kiitvad. Tunnen, et lasteraamatu kirjutamises on veel arenguruumi.

Kumb rohkem rahuldust pakub, kas loomine või selle ettekandmine?

Seda ei olegi minu käest varem küsitud. Nagu keeruliste küsimuste puhul ikka öeldakse, see on väga hea küsimus. Need on niivõrd erinevad tegevused, aga samas see emotsioon on üsna sarnane. Võib-olla loomine on siiski nõksuvõrra ees.

Kas te olete lava ees hirmu tundnud?

See, et oleks lava ees hirm, ongi oluline. Kui minna üleolevalt lava vallutama, siis võib rängalt kõrbeda. Tegelikult olen ma enne lavale astumist üsna närviline ja rahutu.

Kas teil on kõik oma luuletused peas?

Kõik mitte. Peas on need, mida ma olen rohkem esitanud. Vahel juhtub, et ma kahtlen, kas mõni luuletus on minu kirjutatud või mitte.

Kas kuulsus on tulnud teile rohkem kasuks või kahjuks?

Ma arvan, et see on väga positiivne, sest ma saan hääletades ikka tunduvalt kiiremini auto peale kui kümme aastat tagasi.

* * *

Sellega meie huvitav intervjuu luuletajaga lõppes, kuna Contra pidi kiirustama õpetajatega kringlit sööma.

**Kadri Lõhmus
Anni Tammemägi**

MÄLUMÄNG

Jätkub mälumäng. Vastake kindlasti! Vastused palume saata hiljemalt 20.12.2004. aadressile lehtalterego@hotmail.ee. Auhinnad!

1. Lugu "Whisky in the jar" on tuntud Metallica esituses. Milline rokkbänd esitas seda enne neid?
2. Nimeta esimene naiskosmonaut!
3. Loetle kõik veekogud, mis piiravad Venemaad!
4. Kes leiutas piksevarda?
5. Mis meeskonnas ja mis aastal võitis Jaques Villeneuve F-1 maailmameistritiitli?

Eelmise mälumängu võitja oli Gerli Loka. Auhinna saab ta kätte toimetusest.

Teater ... teater ... teater

14. detsembril on meie kooli aulas Viljandi laste- ja noorteteatri Reky etendus

"Kolm päkapikku"

(Täpsem info õpetajatelt.)

Kuidas elad, meie kooli 56. lennu vilistlane?

Jätkame eelmises lehenumbris alustatud 56. lennu vilistlaste käekäigu jälgimist.

Selleks palusime neil jällegi vastata 5 küsimusele.

1. Kus ja mida õpid?
2. Kas oled oma valikuga rahul?
3. Kuidas leidsid elukoha?
4. Kas käid/plaanid minna tööle?
5. Mida soovivad praegustele abiturientidele?

Mirjam Jartsev-Moont

1. Tartu Ülikool on koht, kus toimub muusikaõpetajaks õppimine.

2. Arvasin, et olen, aga praegu veel ei tea, kas see on minu suurim soov...

3. Elukohaga oli suhteliselt muretu, sest peretuttavaid Tartus on palju ja korterileidmine käis kiiresti.

4. Praegu veel mitte, sest lihtsalt füüsiliselt ei jõuaks... See tähendaks seda, et peaks olema 24 tundi jalul ja siis vist küll poleks ma võimeline õppima.

5. Soovitan neil õppida ja häid tulemusi saavutada, kuid mis peamine - mitte üle õppida, jääda ikka inimlikkuse piiridesse, sest küll ülikoolis saab alles rügada!

Martin Born

1. Õpin Tartu Ülikoolis Kehakultuuri

teaduskonnas korvpalli erialal. Tasuta kohal!

2. Olen väga rahul, sest siin on täpselt parajas vahekorras kehalist tegevust (algteadmised enamustest tuntumatest ja tundmatumatest spordialadest) ja huvitavaid teadmisi. Tänu bioloogia-loodusteaduste õpetajatele, kes mind selle pisikuga nakatasid!

3. Läksime klassivennaga viimasel võimalikul päeval yhikat (Narva mnt. 25) taotlema ja saime, mis tahtsime...

4. Esimene semester kindlasti mitte!!! Hiljem võib-olla ainult mõnele ajutisele või siis projektisisesele tööle!!!

5. Elage esimene aasta yle, siis elate ka järgnevad!

Kertu Rentsel

1. Õpin Tallinna Pedagoogilises Seminaris noorsootööd.

2. Ooojaa... MA OLEN NII ÕNNELIK, et siin koolis õpin, kuna see on täiesti õige koht minu jaoks! Ühtegi ainet ei õpi vastu tahtmist. Kõik on nii huvitav ja meelikõitev!

3. Elan hetkel sugulaste juures, kuid plaanin varsti eraldi kolida või siis ühikasse minna, kuna ühikaelu peaks ka iga üliõpilane kordki nägema!

4. Esimesed katsed tööle minna ei õnnestunud, kuna Tallinnasse

sisseelamine võttis aja ja kooliskäimine samuti! Tulevikuperspektiivis tahan kindlasti tööle minna, kuna raha lihtsalt napib ega taha enam vanemata seljas sõita!

5. Esiteks kõike head... Ärge muretsege, küll te need lõpueksamid ära teete (kui mina juba tegin), siis soovitaks veel neile, keda vähegi huvitab noorsootöö, siis proovige kindlasti siia kooli, SEST SIIN ON NII LAHE! Abiturientidele sooviks veel niipalju, et võtke kõik sellest viimasest aastast, mis võtta annab, sest uskuge mind, te veel hakkate sinna tagasi igatsema!

Priit Oja

1. TTÜ telekommunikatsioon.

2. Ei ole rahul. Ei ole päris oma ala otsa sattunud.

3. TTÜ lähedal on ühiselamud üliõpilaste jaoks. OÜ TTÜ Üliõpilasküla kirjutab arveid mulle iga kuu.

4. Töö peale ei mõtle veel. Õppida on kõvasti vaja ja keskkoolist ma selle harjumusega ei lahkunud.

5. Õppige nii palju, kui on vaja, ja natuke rohkemgi. Siis on teil edaspidi kergem. Abiturientidele ytleks veel seda ka, et nad peaksid võimalikult vara oma tuleviku peale mõtlema.

Pildimeenutus ... pildimeenutus ... pildimeenutus

Juuni 2004 ... Kas tõesti on lõpetamisest juba pool aastat möödas?

Sport ... sport ... sport

Käimas on poiste klassidevaheline korvpalliturniir

Sel aastal on poiste korvpalliturniir kujunenud enneolematult põnevaks, konkurents on äärmiselt tihe. Võistlustele registreeris end kuus meeskonda: üheksandate, kümnendate, üheteistkümnendate ja abiturientidest kaks võistkonda. Turniir on jõudnud seisu, kus on peetud viimaste kohtade matšid. Tubli esinemisega jäid napilt viimaseks kümnendad, viienda koha hõivas 12A meeskond.

Kolmanda ja neljanda koha eest mängivad üheksandad ja 12b võistkonnad. Kõrgeimatele kohtadele pretendeerimine on jäänud vaid üheteistkümnendike omavaheliseks võimuvõitluseks. Turniir saab läbi jaanuaris, siis selgub ka lõplik järjestus. Matšid toimuvad neljapäeviti kell pool neli, pealtvaatajad on oodatud. Täpsemat informatsiooni küsige Viktor Nõmmelt.

D-klassi tüdrukud said Jõgevamaa karika

Meie kooli kuuendate klasside tüdrukud, kes mängivad D-vanuseklassis, võitsid 3. detsembril Jõgevamaa karikavõistlused võrkpallis. Turniir toimusid Mustvees.

Mängiti Põltsamaa, Adavere ja Mustvee võistkondadega. Kahel

viimasel oli ka poiste meeskond. Meie tüdrukud võitsid kõiki, ka poisse. Võistkonda kuulusid Gerli Pristavka, kes oli kapten, Hannela Ingver, Mari Hanson, Este-Liin Margens, Elen Kokla ja Estrit Aasma. Hannela treener on Marju-Ly Kaarjärv, teistel Tiiu Õunap.

B-klassi tüdrukud on Jõgevamaa kolmandad

10. ja 11. detsembril toimusid meie kooli võimlas B-klassi tüdrukute Jõgevamaa karikavõistlused võrkpallis. Meie kooli võistkond, koosseisus kapten Kertu Ivanov, Kristi Mänd, Kaisa Karo, Kay Domaskin, Deisi Pargi, Stina Hainoja ja Virgi Einaste, sai kolmanda koha. Esimese koha sai Kasepää ja teise Põltsamaa.

Jõgeva tüdrukutel õnnestus võita esimesel päeval kõik kolm mängu Mustvee esimese ja teise võistkonnaga ning Tormaga. Teisel päeval kaotati väga põnevates ja võrdsetes matšides napilt Põltsamaale ja Kasepääle. Tüdrukute treener on Tiiu Õunap, kes tänab fänne emotsionaalse kaasaelamise eest.

Tüdrukute klassidevaheline võrkpalliturniir

Käimas on tüdrukute klassidevaheline võrkpalliturniir, mis küll ei ole jõudnud kaugemale alagrupi mängudest. Omavahel võtavad mõõtu Marja-Ly Kaarjärve tüdrukud, kaks kümnendate ja kolm üheteistkümnendate võistkonda. Matšid toimuvad nendel

neljapäevadel, kui pole korvpalli turniiri, kell pool neli.

Informatsiooni mängude kohta saab õpetaja Piret Kollilt. Tulge kindlasti kaasa elama!

Triin Ereb

Kuuendat aastat olid noorkotkad ja kodutütred sügislaagris

Sügisvaheajal toimus Jõgeva Gümnaasiumis noorkotkaste ja kodutütarde järjekordne sügislaager, mille korraldajateks olid NK (noorkotkaste) Jõgeva Malev ja KT (kodutütarde) Jõgeva Ringkond koostöös Jõgeva Gümnaasiumiga ja NK/KT Sõprade Seltsiga.

Esimest korda toimus selline üritus 1999. aastal Vaimastveres, seega oli tänavune juba kuues. Laagrist võttis osa 11 rühma, kuigi Jõgeval tegutseb 18. Ometi oli osavõtjaid üle 130. Kuna korraldajate eesmärgiks oli noortele tutvustada linnas tegutsevaid ettevõtteid, siis külastatigi esimesel päeval Jõgeva linnavalitsust ja politseijaoskonda, teisel päeval aga Vooremaa toimetust ja Päästeteenistust ning viidi ka lilled küüditatute mälestussambajuurde.

Laagripäevad olid väga tihedalt sisustatud. Külastati asutusi, võisteldi kabes, lauatennisel ja teatevõistlustes, õpiti klaasivitraaži tegema ning näidati oma etlemisoskusi. Üllatusesinejad olid breikarid. Seitse tantsijat, kellest üks oli Põltsamaalt ja üks Tartust, olid tulnud kooli ukse taha, et küsida ruume harjutamiseks, said aga lisaks sellele ka võimaluse esineda. Õhtuti oli disko, kus lugusid laskis meie kooli kaheksanda klassi poiss Meelis Metsar.

Sügislaager lõppes (nagu algaski) piduliku rivistusega. Kokkuvõtet tehes jäid rahule kõik osapooled: nii korraldajad, noorkotkad ja kodutütred kui ka Jõgeva Gümnaasium.

Airiin Laaneväli

Küsitlus ... küsitlus ... küsitlus

Mida soovid jõulukingiks?

Nüüd, mil jõuludeni ei ole enam palju päevi jäänud ja ka lund on vahepeal päris hulga maas olnud, on kindlasti jõulutunne juba südames. Arvatavasti on aga inimestel ka mure, mida oma lähedastele kinkida. Nii viisingi läbi küsitluse teemal „Mida soovid jõulukingiks?“. Ehk leiab lugeja siit mõne hea idee.

Kaspar (9-aastane; 3.D klass): „Soovin jõulukingiks poksikotti, sest tahan tugevaks saada. Alailma vanem vend kiusab, aga siis õnnestub mul jõukord talle ära teha.“

Ene (10-aastane; 4.A klass): „Mina tahan pükse, sest mulle meeldib, kui on hästi palju pükse.“

Roland (12-aastane; 5.A klass): „Tore oleks saada päris ralliauto. See oleks nii lahe, sest siis saab rallida. Mis siis, et ma veel täiskasvanud pole ning juhilube ei oma, aga noorte võistlusklassis saaksin ikkagi sõita.“

Mari-Liis (14-aastane; 8.B klass): „Ei teagi nüüd täpselt, aga see peaks kindlasti olema midagi omatehtut. Siis ma tean, et selle andja on valmistamisega vaeva näinud ning tahtnud minu heaks seda teha. Selline kingitus tuleb ju rohkem südamest....“

Martin (17-aastane; 11.D klass): „Oleks vaja uut mootorratta kiivrit. Vana on omadega juba päris läbi, olgugi et sai

kasutatud kõigest neli kuud. Kaherattalisega sõidan ju tihti, peaaegu iga päev.“

Siim (15-aastane; 9.B klass): „Ei oskagi midagi soovida, aga digifotoaparaadi võiks küll saada, sest kui mu sõber seda juba tahab, siis soovin minagi.“

Mariann (19-aastane; 12.B klass): „Toredaks jõulukingituseks oleks see, kui need katsed, mida ma vaheajal mõnda kooli sooritama lähen, annaksid head tulemused.“

Egle (15-aastane; 9.A): „Hmm... Ega mul nüüd midagi kindlat küll pole valmis mõeldud, mida jõuludeks tahta. Kindlasti soovin teise õppeveerandi lõpuks häid hindeid ning jõulude ajal tahan samuti olla rohkem koos lähedaste inimestega. Minu puhul tavaliselt jõuluvana ikka teab, mida ma tahan. Ma arvan, et õiged kingid on need, mis on tehtud südamega. Igal aastal on olnud endalgi üks ja sama mure, mida teistele jõuludeks kinkida. Kingisoovidega kirjade saatmine on ka juba ammu unustatud traditsioon. Muidugi loodan ka, et jõulud tuleksid valged, siis tekib ju õige jõulutunne.“

Tõnis (19-aastane; 12.B klass): „Tahan, et kõigil oleks jõululaupäeval kõht täis.“

Maara (17-aastane; 11.B klass): „Ma ei soovi midagi, kuid siiski võiks olla palju lund, naeratavaid ja õnnelikke

inimesi.“

Moonika (17-aastane; 10.A klass): „Mitte midagi materiaalselt, sest sellel ei ole minu jaoks suurt väärtust. Jõulude ajal võiks aga püsida ilus talveilm ning kõik inimesed võiksid olla õnnelikud.“

Margus (17-aastane; 11.A klass): „Soovin autot, kuna varsti saan ka load kätte. Ja kui autot ei kingitagi, siis ostan ise. Veel tahaksin naist, sest neid läheb ikka vaja.“

Õpetaja Nõmm (kehaline kasvatus): „Oleks vaja uut haridusministrit, kuna vana on küündimatu ja kooli olukorras mitte orienteeruv. Endale soovin uusi talvesaapaid.“

Õpetaja Javoš (ajalugu): „Soovin kooli saali lavale eesriiet ning et lapsed tuleksid vähemalt viimasel koolipäeval rõõmsate nägudega kooli.“

Õpetaja Oja (muusika): „Tänase päeva (02.12.2004) emotsioonide tõttu soovin normaalsemat keskastet ehk siis, et kodudel oleks oma laste jaoks rohkem aega. Õpetajad ei peaks siis ka õpilaste peale pahandama ega nende pärast nii öelda juukseid kiskuma. Tõesti loodan, et jõuluvana on suuteline seda täitma.“

Õpetaja Uuland (matemaatika): „Soovin kooli lapsi, kes armastavad õppida ja tööd teha, ning rohkem punast pastakat õpetajatele. Veel soovin maiustusi ning õnne ja rahu maailma.“

Airiin Laaneväli

Jõulupeod

21. det

13.00 – 5. klassid

15.00 – 6.-7. klassid

18.00 – 8.-9. klassid

22. det

11.00 – 1.-4. klassid

18.00 – 10.-12. klassid

Kuhu on kadunud niisugused jõulud, mis kunagi olemas olid?

Ootasin lund juba eelmisest talvest saati, kuid ikkagi saabus ta ühel hommikupoolikul ootamatult ja õhtuks oli maa valge. Alguses kuidagi uus ja võõras, hiljem aga justnagu alati olemas olnud.

Mäletan, kuidas umbes kümme aastat tagasi oli esimese lume saabumine kõige erilisem asi minu jaoks. Mäletan, kuidas hommikuti ärkasin, voodi peal akna juures seisin ning vaatasin, kuidas isa väljas lund rookis. Ma lehvitasin talle ja tema lehvitas vastu. Siis oli mu pilk täis ootust. Jõulu ja imede ootust. Päev enne jõule läks pere metsa kuuske tooma, mina jäin tihti koju, sest lumi oli paks, ilm külm ja mina pisike. Siis seisin ma jälle akna juures ja ootasin. Ma võisin seal vahel tundide kaupa seista, süda põues ärevusest tagumas. Ja siis ilmusid nad saunanurgast nähtavale, suur tumeroheline kuusk tüve otsapidi käes. Mina olin kärsitu ja käisin peale, et kuusk kohe tuppa toodaks. Ma ei taibanud, et enne on veel nii palju teha: kuusk parajaks lõigata, lumest puhtaks raputada, liivaämber täita, toas puule ruumi teha.

Ja siis tuli jõulude üks toredamaid hetki. Ehkki tihti sai mu kangus jõulurõõmust võitu ja läksin vanema õega kaklema, kuid seda vaid hetkeks, et siis taas üksmeelel edasi töötada. Ja kuusk tuli imeline. Tuli kustutati ning kuuselatarnad helkisid pehmelt hämaras toas. Järgnev õõ oli rahutu, sest ärevus ei lasknud uinuda. Varahommikul tõusin vaikselt üles, istusin kuuse kõrvale diivanile ja hakkasin kordama jõululaule. Siis ei lugenud mina veel ainsatki salmi, ainult laulsin. Nüüd on seegi muutunud, kui hästi läheb, kõlab ehk üksik lauluviis, kui seegi... Ema aga valmistab kõõgis jõulurooga. Aeg liikus siis sellel õhtul alguses nii aeglaselt, siis aga korraga valguskiirusel. Tulid külalised ja tuba täitus inimeste, jutu ja naeruga. Autole löödi hääled sisse ja sõideti Palamuse kirikusse, et leida enesesse see jõulurahu ja tunne, mis püsiks kuskil hingesügavikus terve järgneva aasta. Siis süüdati esivanemate haul

küünlad ning sõideti tagasi koju, et istuda lauda ja olla koos. Järgnevast hetkest on mul meeles ka kellaeg, sest see on püsis sama aastaid. Kell kaheksa kõlas akna taga koputus... Taat tuli tuppa ja istus meie ette toolile, alati oli ta kuidagi nii sarnane minu isale, kes oli mõni aeg tagasi pidanud lahkuma, kuna naabrimehel oli elektrikatkestus ja tema läks seda parandama. Seepärast ei kartnud ma kunagi jõulumeest, kuid ma teadsin, et see on just see tõeline jõuluvana. See hetk möödus aga kõige kiiremini kogu õhtu jooksul. Korraga oli taat lahkunud, tuba paberit täis ja kõik ametis oma vidinate uurimisega, mis pakist välja ilmusid. Siis oli minu lapsesüdamel nukrus, sest kõik oli kuidagi lõppenud ja alusetu. Nii kaua oli ju seda aega oodatud ja kui ta korraga mööda sai, polnud enam midagi oodata. Ehkki mina olen see õnnelik, kel on alati ka peale jõule ja vana-aastat oodata - sünnipäeva! Kuid ega see mu hinge siis ei lohutanud. Hommikul saabus veelgi tühjem tunne, kui külalised lahkusid. Kogu maailm pöördus tagasi endise juurde, midagi polnud enam erist ega salapärast. Kõik oli tavaline. Aga ometi uskusin mina jõuludesse ja see usk aitas mul oodata järgmisi pühi ja loota, et need tulevad erilisemad.

Kuid nüüd ei oota ma enam jõule, sest minu jaoks neid enam pole. Minu jõulud jäid lapsepõlve maha. Ei, ma ei ole suureks kasvanud, ma ei taha olla, kuid lihtsalt maailm on jõulud lämmatanud. Tõelisi jõule enam pole, nüüd on vaid kommertslikud pühad, mil inimesed rabavad oma hinge seest, et saada kellelegi kingitus ja ikka vastavas hinnaklassis. Ja kui inimene annab kellelegi kingi, jääb ta tolele otsa vaatama pilguga: "Aga minu oma?" Ehkki nüüd olen ma hakanud leidma enesele saatusekaaslast, kes samuti näevad, et jõule pole enam ja igatsevad taga seda erist ja ootusrikast aega, mis kunagi oli. Kuhu on kadunud jõulud? Kuidas need taas üles leida? Inimesed ei suuda mõelda enam sellele, milleks jõulud on. Neil pole aega näha

endasse ja enda ümber ja näha neid inimesi ja neid asju, mis neid aasta aega saatnud on. Jõulud just see aeg ju ongi, kus võtta endale hetk aega, et puhata ja näha. Kuid inimesed vaid jooksevad, ajavad kokku pakke, hulluvad poevitriinidest ja kirjudest kaunistustest, mis kõikjal laiutavad.

Sellel aastal oleks ma peaaegu esimese adventigi maha maganud, kui sõber kalender poleks aidanud meelde tuletada. Ja siis läksin ma linna kõndima, käisin ühes poeski sees ja seal põles leti peal üksik küünal, üksik imeilus punane küünal hõbedasel alusel. Ilus oli see küünal, kuid kõrvalt poenurgast kostis tülgestava tüdrukutebändi kriiskav lauluviis, mis pani verd tarretama ja küünla sära ja ilu pudenes tolmuks. Ja mina põgenesin sellest poest. See polnud esimene advent, vaid "üks kahtlane ühe küünla süütamise päev", ehk "kui ma panen põlema kaks küünalt, vaadatakse mind imelikult."

Aga ometi saabub jõul ka minu juurde, ainult veidi hiljem, kui teiste juurde. Ta saabub minu juurde jõululaupäeva õösel, kui kogu trall on lõppenud ja kui ma laman voodil, otse kuuse kõrvale, mille tuled heidavad õrnu varje seintele ja minu näole ja ees on kaks vaikset jõulupüha, mil on aega vaadata enesesse ja enese ümber ja möödunule ja mööduvale ja neile inimestele, keda armastan. Ja siis võin minagi lausuda: "On jõulud!" Aga teie, mu saatusekaaslast, uskuge enesesse ja oma maailma ja leidke see, mida otsinud olete ja leidke üles kadunud jõulud. Ja kui te nad leiate, ütlege mullegi. Ja teie, kes te usute veel uskuvat ja tundvat jõule, jõudu teile! Ärge iialgi laske sellest usust lahti, sest see on tõeline! Ja nüüd vaadake iseenda hinge, leidkem seal lepitus enese ja maailmaga ja kallistagem oma kalleid ja ütlegem neile, kui väga neid armastame, et nad teaksid seda täna, homme ja ka järgmisel aastal! Sära silmadesse!

Omalooming

Teivi Sälik

KOOLILUGU VI

Uus klass oli selline nagu uued klassid ikka: võõras ja veider. Siiski võlus Markus näole oma säravaima naeratuse. Hetkega oli ta võitnud terve klassi tähelepanu ning rahuloleva muigega istus poiss esimesse pinki. Kuna keegi teda takistama ei tulnud, teadis poiss rahuldusega, et tema teooria oli jälle paika pidanud. Esimene suur elevus üle elatud, istus tema kõrvale üks pikkade juustega poiss.

“Tere, mina olen Pliks. Võid mind ka Klassi Saadikuks nimetada, keegi teine ei julgenud juttu tegema tulla.”

Saanud vastuseks kerge muige, julgus Pliks edasi rääkida:

“Kust sa teadsid, et esimene pink vaba on?”

“Ega ma eile sündinud ole, arvata on, et keegi õpetaja nina alla istuda ei taha, aga lollisti teeivad. Mu vanas koolis istusid kõik möllumehed esimestes pinkides ja meil sai palju nalja, sest põhitähelepanu kulus tagumistele imbetsillidele.”

Sellise tapva loogika peale ei osanud Pliks enam midagi küsida ning asus siis näpuga näidates oma sõpru tutvustama:

“See poisipeaga tüdruk on Liia, tema on täitsa normaalne, aga koristajateruumi temaga kinni jääda ei maksa.”

Markuse arusaamatut ilmet nähes rääkis Pliks selle natuke piinliku loo ära ning jätkas siis naervale poisile klassi tutvustamist:

“Liia pinginaaber Diana teab absoluutselt kõigest kõike. Vaata ette, varsti on su elulugu trükis avaldatud ning liigub viie krooni eest mööda kooli ringi.”

Selle peale ühmas Markus midagi ebamäärast ning jättis tüdrukute näod endale hästi meelde. Kes teab, millal nende käest koduseid ülesandeid võib vaja minna.

“Aga see suure naeratusega mustanahaline poiss seal on õige nimega Machatschek, meile lihtsalt

Matšu.”

“Ja mida see mahh...mass, noh see poiss siin teeb?”

“No selle üle imestame meiegi veel. Üldlevinud teooria kõlab nii, et Matšu pani silmad kinni ning valis gloobusel huupi ühe koha, kuhu õppima tulla. Ta elab muide minu juures.”

Just samal hetkel pööraski nimetatu oma pilgu uustulnukale, naeratas eriti laialt ning lehvitas rõõmsalt. Pliks selgitas:

“Ta muide käitubki kogu aeg nii. Ma leidsin alguses tema kotist ühe plekkkarbi mingi kahtlase pulbriga ja arvasin, et nüüd on narkomaan majas, aga hiljem selgus, et tegemist oli mingi taimega. Nad seal Mosambiigis usuvad, et kui seda taimepulbrit igal hommikul õhku puhuda, siis hoiab see terveks päevaks kurjad vaimud eemal. Mu tuba juba suhteliselt tolmas sellest, aga õnneks hoiab see mu allergikust venda eemal.”

Rohkem ei jõudnud Pliks seletada, sest sisse astus õpetaja, kuid koolipäeva lõpuks jõudis Markus peaaegu kõigi klassikaaslastega mõne sõna vahetada. Uus klass paistis talle juba peaaegu normaalsena, kuni garderoobis keset suurt trügimist hõikas Diana järsku kõva häälega üle teiste peade:

“Kas see on tõsi, et sind visati eelmisest koolist välja, sest jäid kanepisuitsetamisega vahele?”

Korrastealt lõppes tõuklemine ja kõik pöörasid oma pilgud Markusele. Poiss ei olnud kohe esimesel päeval sellist küsimust oodata ning seetõttu oli vastuski välja mõtlemata. Niisiis tegi ta, nagu poleks midagi kuulnud, viskas spordikoti õlale ning läks nii kiiresti, kui uhkus lubas staadionile.

Pärast trenni tegi poiss oma vastvalminud “viiekümpase” võtmega toaukse lahti ning viskus ohkega täies pikkuses voodile. Kaua tal rahus olla ei lastud, sest ukse

vahelt piilus sisse punkarisoenguga Joel, videokaamera käes.

“Raske päev jah? Sa maga rahulikult edasi, mulle lihtsalt meeldib kõike jäädvustada, kunagi ju ei tea, millal midagi huvitavat juhtub. Mõned põnevamad klipid olen juba netti üles ka sebinud.”

Markus sai ülikiiirest jutust aru vaid umbes poole ning vastas:

“Oli jah raske, siis koolis ei jää ka miski saladuseks.”

“Sa mõtled seda kanepivärki või? No mis sa selle pärast põed, annadki meie rebastepeole veidi vürtsi juurde.”

Korruga ei tundnud Markus end sugugi väsinuna.

“Rebastepidu? Mis see veel on, kuskohas?”

“Missugusest maakoolist sa siis pärit oled. Kümnendad klassid on ju “rebased”, abiturientid “ristivad” neid tavaliselt septembri esimesel nädalavahetusel inimesteks ja afterparty - see toimub tavaliselt siin. Dire luba on ka olemas, et see üks kord aastas võib pidu pidada, juhul kui politseid asjasse ei segata.”

“Tahad öelda, et direktor lubab teil siin juua?”

“Joogist pole lepingus juttu, aga eks see kuulub muidugi asja juurde. Tavaliselt etendab üks teatud seltskond üleval toas viisakat prallet, tõeline möll käib keldris, mille võti on ainult minul. Sellest kohast ei tea ükski koolitöötaja, dire ammugi mitte. Sa peaksid seda nägema, meil on seal muusikakeskus, diskotuled, diivanid ühesõnaga kõik eluks vajalik.”

Selle tempoka jutu peale ilmus Markuse näole naeratus. Vanas koolis väikestviisi spordi kõrvalt diskorina kuulsust kogunud plaadikeerutajale leidis siingi tööd. Elu ei tundunudki nii masendav olevat ning koos mindi keldrit üle vaatama.